

**Parlamentul României
Camera Deputaților**

Grupul Parlamentar al Alianței pentru Unirea Românilor

ÎNTREBARE PARLAMENTARĂ

Către: **Ministerul Educației și Cercetării, domnului ministru Mihai DIMIAN**

De la: **Doamna Cristina-Emanuela DASCĂLU, deputat în circumscripția electorală nr.24 Iași**

Subiectul întrebării: Absenteismul școlar ca motor al analfabetismului funcțional — măsuri de prevenție timpurie și sprijin pentru elevii din medii defavorizate

Stimate domnule ministru,

Un nou raport al Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică, intitulat „Fiecare zi contează”¹ și publicat la 9 iunie 2026, așează România într-o poziție pe care nicio guvernare responsabilă nu ar trebui să o privească cu indiferență - documentul analizează legătura dintre absenteismul școlar și deficitul de competențe de bază în zeci de sisteme educaționale, iar concluziile pentru țara noastră sunt, fără exagerare, alarmante.

¹ https://www.oecd.org/content/dam/oecd/en/publications/reports/2026/06/every-day-counts_a4a2e46b/7c6f6c3e-en.pdf

Conform raportului, România se află pe locul I în Europa și pe locul III în lume — după Indonezia și Thailanda — la ponderea elevilor cu absențe pe termen lung în rândul celor aflați la nivel de analfabetism funcțional la științe. Aceeași asociere o plasează pe locul II în Europa la citire și pe locul I în Europa la matematică. Peste 75% dintre elevii români aflați sub nivelul 2 la PISA 2022 — adică în situație de analfabetism funcțional — au raportat absențe de lungă durată. Cu alte cuvinte, în România absenteismul și incapacitatea de a folosi competențele de bază în viața reală merg împreună mai strâns decât aproape oriunde altundeva pe continent.

Raportul nu se oprește la simptom, stimate domnule ministru, ci arată unde se naște problema, anume, spre deosebire de majoritatea sistemelor analizate, unde absenteismul tinde să se atenueze spre finalul liceului, în România el se agravează cu fiecare an de studiu. Și, mai grav, obiceiul absenței se formează devreme: circa 63% dintre liceenii și gimnazialiștii care lipsesc pe termen lung au început să o facă încă din școala primară — al doilea cel mai mare procent din lume și primul din Europa. Practic, copilul care lipsește în clasele primare devine adolescentul care abandonează în liceu.

Cauzele identificate de OCDE sunt o oglindă a inegalităților din societatea românească: România este țara în care statutul socio-economic al familiei influențează cel mai puternic absenteismul, dintre toate statele analizate. Este, totodată, și prima țară din raport la capitolul efectelor foamei: diferența dintre elevii care lipsesc și cei care nu lipsesc, în privința celor care declară că nu au mâncat cel puțin o dată în ultimele 30 de zile din lipsa banilor, este cea mai mare din întregul eșantion. La acestea se adaugă decalajul rural-urban — o diferență de 12 puncte procentuale între elevii de clasa a IV-a din rural și cei din urban la raportarea absențelor, cea mai mare dintre toate țările OCDE — și problemele de transport, care țin un sfert dintre elevii de gimnaziu și liceu departe de școală sau îi fac să întârzie.

Există însă și o cauză care nu ține de sărăcie, ci direct de calitatea actului educațional: plictiseala - aproximativ 40% dintre elevii români cu absențe pe termen lung spun că lipsesc pentru că se plictisesc la școală — de două ori peste media OCDE. Spre exemplu, un elev citat în raport spune că preferă să se odihnească pentru activitățile de după ore, fiindcă i se pare frustrant să stea ore în șir fără să învețe ceva folositor sau măcar interesant - este o mărturie care ar trebui să producă o reflecție profundă asupra a ceea ce oferă, de fapt, școala românească.

Toate aceste date conturează un eșec sistemic pe care guvernarea îl gestionează, an după an, prin tăcere și pasivitate. România cheltuiește pe elev de aproape două ori mai puțin decât media OCDE și a Uniunii Europene, iar rezultatele se văd: o generație care trece prin sistemul de învățământ fără a dobândi competențele minime pentru viață și pentru piața muncii.

Având în vedere cele expuse, stimate domnule ministru, vă solicit următoarele:

1. Dispune ministerul de un sistem unitar și funcțional de monitorizare a absenteismului încă din învățământul primar, capabil să identifice timpuriu elevii cu risc de absentare cronică? Dacă da, câți elevi au fost identificați și sprijiniți prin acest mecanism în ultimii trei ani?
2. Ce măsuri are în vedere ministerul pentru intervenția timpurie în școala primară, având în vedere că aici se formează obiceiul absenteismului care duce ulterior la abandon și analfabetism funcțional?
3. Cum se corelează programul „masă caldă” / sprijinul alimentar pentru elevi cu zonele și școlile în care raportul OCDE și datele naționale indică cea mai puternică legătură între foame și absenteism? Câte unități de învățământ sunt acoperite în prezent?

4. Ce soluții propune ministerul pentru reducerea decalajului rural-urban privind transportul școlar, dat fiind că un sfert dintre elevii de gimnaziu și liceu sunt afectați de dificultăți de transport?
5. Are ministerul o strategie pentru creșterea relevanței și atractivității conținutului educațional, în condițiile în care plictiseala este invocată de 40% dintre elevii cu absențe de lungă durată — dublu față de media OCDE?
6. Intenționează Guvernul să prezinte Parlamentului un plan de redresare a finanțării educației, raportat la decalajul de cheltuială pe elev față de media europeană?

Solicit răspuns scris.

Cu mulțumiri,

Prof. Univ. Dr. Cristina-Emanuela Dascălu, deputat în circumscripția electorală nr.24, Iași, Vicepreședinte al Comisiei pentru Învățământ din Camera Deputaților

Grupul Parlamentar AUR
Palatul Parlamentului, str. Izvor nr. 2-4, sect. 5, București
e-mail: aur@cdep.ro